

Nel Noordzij

(geboren 1923 te Rotterdam)

heeft als dichteres, als schrijfster van verhalen en als romanschrijfster reeds een belangrijke plaats veroverd in de nederlandse letteren. In een inleiding tot een bloemlezing uit haar poëzie *Leven zonder opperhuid* schreef Hella Haasse: 'Of zij een groot dichteres is in de gangbare betekenis waag ik niet te zeggen. Voor mij is zij een pionier van het onbedriegelijk, een die zich volledig heeft ingezet in een voorhoedegevecht.' En elders schreef Hella Haasse: 'Haar werk is een zichtbaar geworden worsteling om een soort van schoonheid die nog in de maak is.' Naar aanleiding van de titel zegt Hella Haasse: 'Nel Noordzij moet wel, omdat zij het proces van het villen heeft aangedurfd. Haar grote intelligentie, haar compromisloze behoefte aan eerlijkheid, maken dat zij iedere schijngestalte, tedere pose – ook, vooral van zichzelf – onmiddellijk als zodanig herkent en doorziet.' Nel Noordzij is een temperamentvol schrijfster, en de eendere felheid, weerbaarheid, weerbarstigheid soms, vindt men ook terug in haar verhalen en romans, vermengd met een sterke dosis psychologie (Nel Noordzij studeerde pedagogiek en psychologie). Over haar proza schreef J. E. Kool-Smit onlangs in *Het Parool*: 'Zonder in de dubieuze

praktijken van experimenteerdere verzeild te raken, is zij bij een natuurlijke methode van noteren terecht gekomen. Literair gezien betekent dat winst.'

Van Nel Noordzij verschenen bij De Bezige Bij:

Leven zonder opperhuid (gedichten; LP80) 2.75

Het kan me niet schelen (roman; LP87) 2.75

De schuldvraag (roman; LRP13) 4.50

Een etmaal leven

(verhalen; LRP108) 5.–

